

בדרך הביתה | סימן חזור

יצירה בימתית מאת דניאל כהן לוי

בהשראת ספרו האוטוביוגרפי של יורם עשת אלקלעי **אדם הולך הביתה**

עלה לראשונה במסגרת פסטיבל תנועה קטנה של תאטרון תמונע, תל אביב, דצמבר 2023.
יוצרים ומבצעים: חן אלון, צבי סהר, יותם אינשטיין, דוד כהן לוי, דניאל כהן לוי
ליווי אמנותי: נעמי יואלי, נעה נשיא, רותם אלרואי | ניהול הצגה והפקה: דנה מולכו פישר

גרסה לעבודה מהדורה שנייה. מרץ 2024

© כל הזכויות שמורות לדניאל כהן לוי. נובמבר 2023

Dcl500500@gmail.com

דמויות לפי סדר הופעתן

נגה

יורם

אחות (החרטומן)

ד"ר בן ארז

אדרי (חייל)

איציק (חייל)

מרצה

אח סוויסה

עמי (חבר של נגה ויורם)

מטפלת

ד"ר אלירז (רופא צבאי)

הרב

בעמוד 52 כותב יורם בהערות השוליים: "נטלתי לעצמי את החופש להיכנס לנעליהן של חלק מהדמויות שבספר ולדבר מגרון. לפיכך, הדברים המובאים כאן בשמן אינם תמלול מדויק של שיחות שניהלתי אתן, אלא האופן שבו חוויתי את הדברים". נטלתי לעצמי גם אני את החופש הזה, זהו סיפור שיש בו הרבה מן האמת.

סדר התמונות

1. **בבית החדש** - יורם, נגה
2. **מעבר** - אחות
3. **כניסה לשיקום** - ד"ר בן ארויה, אחות, יורם, נגה
4. **תחילת המלחמה** - אדרי, יורם, איציק
5. **מעבר** - נגה (רק קול)
6. **כניסה לבית החולים** - ד"ר בן ארויה, אחות, יורם (לא מדבר)
7. **חתכי הקרקע** - מרצה
8. **שבי בבית חולים** - נגה, אח, יורם (לא מדבר)
9. **שבועה** - אדרי, איציק, יורם
10. **באוטו** - נגה, יורם
11. **מתוך החשכה (הרגל)** - אחות, יורם
12. **מכתבים** - יורם, אדרי, איציק
13. **מתגלחים** - אח, יורם
14. **תעלה** - אדרי, יורם, איציק
15. **מעבר** - יורם, איציק, נגה, אדרי
16. **לומדים להתלבש** - אחות, יורם
17. **בבית לבד** - נגה, עמי
18. **למחרת** - אחות, יורם
19. **לפני שפוגשים את אבא** - נגה

20. **גולדה** - האח סוויסה, יורם, האחות חרטומן
21. **חייל מצרי** - יורם, מרצה
22. **ללמוד לקרוא** - מטפלת, יורם, נגה
23. **כח קומנדו בדרך** - אדרי, יורם, איציק
24. **מתוך החשכה (ארבל)** - יורם
25. **נרדמת** - נגה, יורם
26. **מעבר** - נגה (רק קול), אדרי, איציק
27. **פציעה** - אדרי, איציק, ד"ר אלירז
28. **לקחתי טרמפ** - נגה
29. **רב וגיאולוגיה** - יורם, רב, נגה, איציק, אדרי
30. **מתוך החשכה (אחרי הפציעה)** - יורם
31. **להתמצא בדרך/לקראת סיום** - ד"ר בן ארויה, יורם (לא מדבר)
32. **מעבר** - נגה (רק קול)
33. **חתכי הקרקע** - מרצה
34. **בבית החולים אחרי המלחמה** - יורם, אדרי
35. **התקדמות** - ד"ר בן ארויה, יורם, נגה, האחות חרטומן
36. **מתוך החשכה (פציעה)** - ד"ר אלירז, יורם, נגה
37. **בעמדת התצפית/בדרך הביתה** - יורם
38. **מעבר וידאו** - נגה (רק קול)
39. **מה עכשיו** - יורם, נגה

1.

בבית החדש

(חושך, ברקע נשמעות הקלטות רדיו ישנות מהמלחמה. פס קול רווי דרמה, דיווחים, קולות קרב, הצלילים מגיעים מכל כיוון, עוטפים את החלל. סוגרים עליו. אור קטן עולה וקול נשמע מרחוק)

נגה

יורם אתה בא?

יורם?

(הבמה נפתחת, יורם עומד במרכז גבו לקהל, בעוד נגה נעה בחלל בחופשיות)

שם זה חדר השינה, כאן זאת המקלחת ופה יש דלת לחצר משותפת. במטבח עוד חסר שולחן אוכל, את המקרר והתנור ממש במזל הצלחתי להשיג, עמי שמע על מישהו שמוסר והוא ישר התקשר אלי. שבוע הבא הוא יקפוץ לחבר אותנו לגז ולעזור עם המדפים.

יורם

בשביל מה אנחנו צריכים את זה?

נגה

מדפים? בשביל צנצנות? לא יודעת...

יורם

אנחנו לא צריכים את כל זה, בואי נחזור הביתה.

נגה

(שקט) אי אפשר.

יורם

מה אי אפשר?

נגה

זה קומה שניה.

יורם

נסתדר.

נגה

חשבתי שזה ישמח אותך, זה אפילו קרוב יותר למרכז, זה לא

מוצא חן בעיניך?

יורם

אני לא מכיר כאן כלום.

נגה

אתה פשוט צריך להתרגל.

יורם

מתי הספקת את הכל?

נגה

רימונה ממשרד הבטחון עזרה לי בכל מה שקשור לסידורים וכסף, עמי בא עם טנדר לעזור לקנות ולהוביל הכל. אתמול קנינו גם את השולחן הזה בשביל הספרים שלך.

יורם

איזה ספרים?

נגה

ללימודים, אתה מתחיל שבוע הבא. עמי אמר שאם אתה רוצה הוא יכול לבוא לעזור לך להתכונן.

יורם

לא רוצה עזרה מעמי.

נגה

אתה רוצה שאכין לך משהו לאכול?

יורם

לא.

נגה

גם לי זה לקח זמן, אבל עכשיו היא דווקא מוצאת חן בעיני, יש המון אור. (לפתע בחדווה) אה! ולא הראיתי לך את החדר של ארבל. יש לו כאן חדר משלו! תראה איזו מתוקה המיטה שלו. יורם אתה בא?

(יורם מזיז את השמיכה, מחפש)

יורם

איפה הוא?

נגה

מי?

יורם

הוא לא כאן.

נגה

מי, ארבל?

יורם

(בכעס) איפה הוא?

נגה

בגן.

יורם	איזה גן?
נגה	...גן תמי.
יורם	הוא...?
נגה	הוא עוד מעט בן ארבע.

2. מעבר

אחות	(מבחוץ) יורם, אתה בא?
	(היא נכנסת עם כיסא גלגלים. יורם מביט בו, מתיישב)

3. כניסה לשיקום

(נגה מקשיבה, אחות וד"ר בן ארויה מדברים מעל יורם שיושב בכיסא גלגלים)

ד"ר בן ארויה יכול לכפתר מכנסיים לבד?

אחות לא.

ד"ר בן ארויה לכפתר שרוולים של חולצה?

אחות לא.

ד"ר בן ארויה לשרוך נעלים?

אחות לא.

ד"ר בן ארויה לשבת?

אחות כן.

ד"ר בן ארויה ללכת לבד?

אחות מעט עם מקל.

ד"ר בן ארויה לאכול לבד?

אחות לא.

ד"ר בן ארויה לתת צואה?

אחות רק בסיר.

ד"ר בן ארויה לתת שתן?

אחות כן. בבקבוק.

ד"ר בן ארויה לדבר?

אחות כן.

ד"ר בן ארויה להתמצא בדרך? (האחות מביטה לעבר נגה לתשובה)

נגה ...לא יודעת. הוא יהיה בסדר?

ד"ר בן ארויה קשה לדעת. פגיעות ראש לוקחות זמן. אלה פציעות

ערמומיות.

נגה כמה זמן?

ד"ר בן ארויה (ליורם) להתפשט.

יורם אני?

ד"ר בן ארויה כן, להוריד הכל. (לנגה) תמתיני בחוץ.

בבקשה להישאר בתחתונים.

יורם עד עכשיו היו מלבישים אותי. אני לא יכול –

ד"ר בן ארויה תנסה.

קדימה.

(יורם מתחיל להוריד את הבגדים, לאט, אחרים מתלבשים לידו במדים)

4.

תחילת המלחמה

(אדרי, איציק ויורם, לפני הצליחה)

אדרי

יורם אתה בא? (יורם מתחיל ללבוש מדים בזריזות) איציק אומר
שהמלחמה הזאת מסריחה.

יורם

כל המלחמות מסריחות.

איציק

שקט זה מתכון לצרות.

אדרי

מעדיף מתכון לדגים! בסוף זה יגמר בלי שירינו אפילו פעם אחת.

איציק

סתום אדרי! ותביא בטריות.

יורם

איך לא הבאת עוד זוג?

אדרי

זה היה או זה, או עוד גרביים.

יורם

בסוף רק בגלל זה תחזור בלי רגל. (איציק יורק)

אדרי

בטח יביאו בחבילות הבאות.

איציק

קודם שיביאו אוכל ותחמושת, בטריות זה אחרון. קדימה,

כבר שש אפס אחת. (מסמן לאדרי שמדליק את הרדיו)

רדיו

"...גיוס מילואים רחב. עד כה נהרגו בקרבות יותר משש

מאות חיילים – "

איציק

תכבה, תכבה, איחרנו. לא טוב לשמוע את זה.

אדרי

רגע! תן לשמוע עוד קצת.

איציק

אין מה לשמוע, אמרתי לך שהמלחמה הזאת היא מסריחה.

(סירנה. כולם בורחים. יורם מביט למעלה)

אדרי

יורם, אתה בא? (חושך הפצצה)

5.

מעבר

(מתוך החושך נדלק מסך וידאו קטן רק האור מרצד, לא רואים את התמונה, מתוך הוידאו נשמע רעש גלים וקולה של נגה)

נגה

(רק קול) יורם?

6.

כניסה לבית החולים

ד"ר בן ארויה חולה מספר 10557

שם: יורם עשת, התקבל ב- 18.10.73

בן 23, יליד הארץ, נשוי ואב לבן, מדריך בחברה להגנת

הטבע, חייל במילואים, שמאלי. את כותבת?

אחות

כן.

ד"ר בן ארויה (בודק ומכתיב) בצילומי החזה זוהו רסיסי מתכת בגב המרכזי,

משמאל פצע עמוק ולא סדיר, שבר מרוסק בגפה השמאלית.

בצילומי גולגולת נמצאו רסיסי עצם מרובים שמגיעים עד

הקו האמצעי. פצע פתוח באורך של 10 ס"מ, רסיסי עצם

חשופים ויציאת מוח נקרוטי.

החולה בהכרה מעורפלת, מגיב לגירויים מכאיבים, עונה

במילים בודדות, לא לעניין, באי-שקט פסיכומטורי.

אחות

יורם אתה שומע?

7.

חתכי הקרקע

מרצה

עלינו לחשוב על האדמה בשכבות. כל שכבה היא זמן. לא ציר אופק, כי אם ציר עומק. דמיינו פרוסת עוגה. שכל שכבה היא עדות לסיפור. כאן היה שטפון, כאן התרוממה הקרקע, כאן הייתה התפרצות געשית ואילו כאן האדמה נבקעה ושכבות הזמן קרסו אחת לתוך השנייה ואי אפשר יותר להבדיל מה היה קודם ומה היה אחר כך.

8.

שבי בבית חולים

(נגה, יורם שוכב במיטה, נכנס האח סוויסה)

נגה

סליחה!

אח סוויסה

כן?

נגה

למה הוא מדבר בערבית?

אח סוויסה

מי?

נגה

בעלי, למה הוא מדבר בערבית?

אח סוויסה

הגוף חטף שוק, זה לוקח זמן...

נגה

מה הוא אומר? הוא בכלל לא יודע ערבית...

אח סוויסה

...מים. נראה לי.

נגה

הוא רוצה מים?

אח סוויסה

כנראה.

נגה

תן לו מים.

אח סוויסה	אי אפשר.
נגה	תראה, הוא ממש מתחנן. יורם זאת נגה. יורם? הוא שומע בכלל?
אח סוויסה	עוד אי אפשר לדעת.
נגה	מתי יגיע רופא?
אח סוויסה	יותר מאוחר.
נגה	לא, אני חושבת שאני משתגעת. מה הוא אומר עכשיו?
אח סוויסה	"מים" ... "אל תפגעו בי" ... "אני ילד טוב" ... "מים" ... הוא מבקש שלא ירביצו לו, נראה שהוא לא מבין איפה הוא נמצא בדיוק.
נגה	איפה הוא חושב שהוא במצרים?
אח סוויסה	אולי...
נגה	יורם, זאת נגה. חזרת הביתה. אתה שומע? אתם כבר לא במצרים, חזרתם. (לפתע בדאגה) אתה חושב שיש סיכוי שזה יישאר לו ככה?
אח סוויסה	מה?
נגה	הערבית, אני בכלל לא יודעת ערבית! הצילו!
אח סוויסה	אני באמת לא יודע.
נגה	למה אף אחד כאן לא יודע כלום! איך אני אמורה לדבר עם בעלי!
אח סוויסה	זה עדיין מאוד מוקדם, תני לזה זמן. זה בכלל נס שהוא חי.

נגה

איזה נס? הוא שוכב פה כולו תחבושות, בטוח שהוא בשבי ומדבר איתי בערבית כאילו אני חייל מצרי, אני לא מבינה כלום! מה אני אמורה לעשות, ללכת ללמוד ערבית כדי לדבר עם בעלי? וארבל...? איך הוא ידבר עם הבן שלנו?

אח סוויסה

נגה

קחי תרטיבי לו קצת את השפתיים.
אבל הוא יחזור לדבר בעברית נכון?

שבועה

9.

(ברכב צבאי)

אדרי

עד סוף המלחמה לא מתגלחים.

איציק

חאלס עם השטויות אדרי, תן רגע שקט.

אדרי

אני רציני, עכשיו נשבעים שבשחרור מתגלחים יחד.

איציק

אתה דפוק. זה מביא מזל רע, אל תדבר על זה.

אדרי

אצלו כל דבר זה 'מזל רע', בנאדם מציע הצעה בשביל המורל.

יורם

אפשר גם לגלח את כל הראש, נחזור דפוקים.

אדרי

אני רציני.

יורם

גם אני.

אדרי

בסדר. כשנחזור נפגשים כולם במסעדה בתל אביב ומתגלחים בשירותים.

יורם

סגור.

אדרי	סגור. איציק?
איציק	מה?
אדרי	נשבעים או שאני מעיף לך את זה מהחלון?
איציק	אתה תפיל את זה, תזהר!

10.	<u>באוטו</u>
(עכשיו נגה יושבת באוטו)	
יורם	תזהרי!
נגה	הבהלת אותי!
יורם	את קרובה מדי לימין.
נגה	אני לא.
יורם	מכאן זה נראה שכן.
נגה	אתה לא רגיל לשבת בצד הזה של האוטו.
יורם	בשביל מה צריך לנסוע לשם?
נגה	לא צריך, הזמינו אותנו לארוחת ערב.
יורם	אנחנו לא חייבים כל דבר –
נגה	לא חייבים. אני רוצה.
יורם	לא נישאר הרבה.
נגה	נשאר כמה שנשאר. אולי תנסה פעם אחת להנות?
יורם	זה יותר מדי אנשים.

נגה

האנשים האלה הם חברים שלנו... כדאי לך לנסות לדבר
איתם קצת.

יורם

אין לי מה להגיד להם.

נגה

תספר להם על הלימודים. או שתשאל מה שלומם. הצעה
רדיקאלית...

יורם

אני רוצה לחזור.

נגה

אנחנו עוד רגע שם.

יורם

עדיף שתחזירי אותי הביתה ותסעי לבד אם את רוצה.

נגה

אני רוצה לנסוע איתך!

יורם

תזהרי! כמעט הורדת את המראה.

נגה

אתה מוכן להפסיק להעיר לי?

יורם

את צריכה להיות זהירה יותר.

נגה

אני זהירה! אני רק זהירה!

יורם

זה לא נראה ככה.

נגה

(עוצרת את האוטו) אתה רוצה לנהוג בעצמך? גם אני מעדיפה

את זה.

יורם

... אני לא יכול.

נגה

אז עכשיו אנחנו נוסעים. ואתה תהנה! ונחזור כשנחזור. או

שתלך ברגל.

11.	<u>מתוך החשכה (הרגל)</u>
יורם	אי אפשר, היא לא קיימת.
אחות	היא בוודאות עדיין מחוברת.
יורם	לא. אין שם כלום.
אחות	אני אומרת לך שאני רואה את רגל שמאל שלך בוודאות.
יורם	אני לא מרגיש כלום.
אחות	תנסה להעביר משקל לאט.
יורם	משקל לאן? אני אפול.
אחות	ד"ר בן ארויה אמר שהיא תקינה לגמרי בהתחשב בנסיבות.
יורם	תמסרי לו תקינה לגמרי חוץ מזה שאני לא מרגיש אותה.
אחות	הוא אומר שזה אפשרי.
יורם	תמסרי לו שהוא מוזמן לדרוך עליה בעצמו.
אחות	תנסה להסתכל עליה.
יורם	שלום חתיכת בשר בצד שמאל, שאין לה שום קשר אלי יותר.
אחות	תחזיק את המיטה.
יורם	שקט!
אחות	מה קרה?
יורם	את שומעת את זה?
אחות	לא.
יורם	קש, קש, קש. זאת העגלה של הצהרים, היא נכנסה לחדר הראשון...

אחות

בסדר.

יורם

זה אומר שנשארו רק עוד שני חדרים עד שהיא מגיעה לכאן.

אחות

שני חדרים זה הרבה, קדימה. תשען קדימה ותרים אותה.

יורם

זה לא זז.

אחות

דבר אליה.

יורם

זוזי!

אחות

שוב פעם.

יורם

זוזי נבלה, זוזי!

אחות

שוב.

יורם

זוזי קציצת בשר חסרת תועלת, פרזיטית, מטונפת, זוזי! גוש

בשר מסריח, משתמטת, חנטרישית! (לפתע צועק) אההההה!

אחות

מה קרה?

יורם

מה את עושה? תפסיקי!

אחות

אני לא עושה כלום.

יורם

את דוקרת אותי, תעצרי את זה.

אחות

לעצור את מה?

יורם

את הדקירות, תעצרי את זה! הצילו!

אחות

אני לא עושה כלום.

יורם

את דוקרת אותי!

אחות

(בצעקה) זה לא אני, זאת הרגל! היא זזה! היא זזה!

12.

מכתבים

איציק

כתבת?

יורם

אני?

אדרי

לא כותב. זה מביא מזל רע.

יורם

חשבתי שאתה לא מאמין בזה.

אדרי

זה עושה לי צמרמורת, עוברים פה כמו איזה שדים שחורים...

איציק

אחרי שנעבור ייקח הרבה זמן, יאללה תכתוב כמה מילים.

יורם

אני שולח לנגה. שתדע שהכל בסדר.

אדרי

זה לא מכתבים זה צוואות.

איציק

תתחרט אחר כך.

יורם

אדרי, קח איזה חלווה.

13.

מתגלחים

(האח סוויסה מסתיר משהו)

אח סוויסה

יש לי הפתעה בשבילך.

יורם

מה?

אח סוויסה

סכין חדשה.

יורם

בשביל מה?

אח סוויסה

תתחיל לחזור לעצמך. תתקלח, תתגלח, נלביש אותך.

יורם

תרגיש כמו בן אדם.

אני לא מתגלח.

אח סוויסה	אתה לא תאמין מה זה יעשה לך.
יורם	לא.
אח סוויסה	תראה איך אתה נראה.
יורם	לא אכפת לי.
אח סוויסה	אי אפשר להמשיך להתגלגל כאן במיטה ככה.
יורם	אני לא יכול להתגלח.
אח סוויסה	אני אעזור לך.
יורם	לא מתגלח סוויסה, נקודה.
אח סוויסה	נגה באה מחר.
יורם	(שתיקה) נשבעתי לא להתגלח עד סוף המלחמה.
אח סוויסה	המלחמה נגמרה.
יורם	היא לא.
אח סוויסה	בשבילך היא נגמרה, חזרת, זהו. ועכשיו אתה מתגלח.

14.

תעלה

אדרי	מה הכי דפוק?
יורם	מה?
אדרי	שזה בחיים לא יתחבר.
יורם	לא יודע.
אדרי	מנסים לחבר את החרא הזה, וזה חרא. הכל חרא. חרא.
	חרא.

איציק

אדרי תרגע.

יורם

אתה מעדיף לשחות?

אדרי

בנתיים הכל מתקדם, ואנחנו תקועים פה. עוד רגע יפציצו

אותנו וחארם על הכל.

איציק

דחוף לך לרוץ ראשון?

אדרי

התעלה הזאת חרא. הנשק חרא, שיתנו להכנס כבר.

יורם

איציק כל הזמן אמר שהמלחמה הזאת מסריחה, פעם

ראשונה שאתם מסכימים.

15.

מעבר

(מתוך החושך נדלק מסך וידאו קטן, מתוך היידאו נשמעת נגה וקול גלים)

נגה

(רק קול) יורם אתה בא? תראה את ארבל... תזהר לא

להרטב!

יורם

נגה?

אדרי

יורם?

יורם

חצינו אדרי?

איציק

יורם אתה שומע? אדרי תרים אותו! תרים אותו מהר. יורם?

שמישהו יביא אלונקה!

יורם

הגענו?

אדרי

אתה בא? יצאנו.

נגה

יורם? אתה בא? זה מוכן.

16.

לומדים להתלבש

(יורם יושב לאכול ליד מגש, חולצה מכופרת על הצד, כפתורי השרוולים פתוחים)

אחות

ככה אתה יושב?

יורם

כן.

אחות

ומה עם הכפתורים?

יורם

מה איתם?

אחות

בשביל מה יש כפתורים?

יורם

סגרתי.

אחות

לא. לא. לא. בגדים צריך ללבוש נכון. לא איך שבא לך.

יורם

סגרתי מה שיכולתי.

אחות

קדימה תסגור הכל.

יורם

אני לא יכול, בגלל שמאל.

אחות

לאן אתה חושב שנגיע אם כל אחד יוותר כי קצת קשה.

יורם

אני לא מוותר, אני לא יכול.

אחות

אם אני נותנת לך לשבת ככה אני לא עושה את העבודה שלי.

בשביל מה אני פה?

יורם

אני גם שואל את עצמי לפעמים...

אחות

קדימה. תסגור.

יורם

אמרתי כבר שאני לא מצליח.

אחות

ואיך זה אמור לעזור?

יורם

מה?

אחות

להגיד את זה.

יורם

יעזור שתעזבי אותי.

אחות

אני אעזוב כשתצליח.

יורם

בסדר, אני אנסה שוב מחר.

אחות

(מרימה את המגש) בסדר. אני לוקחת את זה.

יורם

רגע! לא סיימתי לאכול.

אחות

בסדר, תנסה שוב מחר.

17.

בבית לבד

נגה

הוא החליט שהוא רוצה לצאת לטיול במדבר.

עמי

יופי.

נגה

זה רעיון גרוע עמי.

עמי

אם הוא חושב שהוא יכול, הוא צריך לעשות את זה.

נגה

ואתה תסחב אותו על הגב אם הוא יפול? כי לי כבר אין כח.

עמי

מה את חושבת, שהוא רוצה שתסחבי אותו? תני לו ליפול.

נגה

איך אני יכולה?

עמי

כי אחרת את תפלי. הוא צריך לבד.

18.

למחרת

(האחות מגיעה שוב עם מגש. יורם לבוש טי שרט ארוכה)

אחות

מה זה?

יורם

חולצה.

אחות

ככה מתלבשים?

יורם

אני מתלבש ככה.

אחות

אתה מנסה להתחכם?

יורם

אני מנסה לאכול.

אחות

אתה לא יכול להתלבש ככה.

יורם

למה לא?

אחות

ככה אתה שלוך. איפה החולצה עם כפתורים? לפחות תלבש

אותה מעל.

יורם

זרקתי אותה.

אחות

את החולצה של אתמול?

יורם

את כל החולצות.

אחות

זרקת את כל החולצות שלך?

יורם

זרקתי כל מה שהיה עם כפתורים. מהיום אני מתלבש ככה.

אחות

זאת לא חולצה זאת פיג'מה.

יורם

לא אכפת לי.

אחות

ואיך זה יעבוד בדיוק?

יורם

נחיה ונראה.

אחות

לא יהיו לך כפתורים יותר? מה עם מכנסים?

יורם

ריצ'רץ'.

אחות

כבר אמרו לך שאתה עקשן?

יורם

ולך אמרו שאת דומה לציפור? לחרטומן ליתר דיוק. את יודעת שהייתי מדריך בחברה להגנת הטבע? אני מבין בציפורים.

אחות

אם חצי מהעקשנות שלך היית משקיע בכפתורים כבר היית מצליח.

יורם

יש לי דברים אחרים לעשות.

19.

לפני שפוגשים את אבא

נגה

ארבל, בוא שב לידי רגע, אתה זוכר לאן אנחנו הולכים מחר? אני רוצה שנשחק משחק קטן. נקרא לו 'איפה אבא?'. הנה, תראה את זה (מוציאה בובות ליצן), נגיד זה אבא. ועכשיו ניקח תחבושת ונעטוף לו את הראש. כמו אבא. וגם את היד השמאלית. ממש כמו היד של אבא. ועכשיו את הגב. אתה רוצה לנסות? הנה אני אעשה את זה, תסתכל. אתה רואה, זה בכלל לא מפחיד. כי ממש מתחת להכל, זה עדיין אבא נכון? אתה רוצה ללטף אותו? או שאולי נמדוד לו חום...? מה דעתך? כמו שעושים לאבא. הוא נחמד, לא? אולי נשים אותו בעגלה? כמו העגלה של אבא וניקח אותו לטיול בגינה? אתה רוצה להביא את העגלה? לא? בסדר. בסדר. אתה רוצה להחזיק לאבא את היד? לא? אז הנה. אני אקח את אבא על הידיים. ואתה תיתן לי יד. אין מה לפחד.

20.

גולדה

האח סוויסה אם אתה לא מזדרז אתה מפסיד את ארוחת הבוקר.

יורם אני בדרך.

האח סוויסה החרטומן תהרוג אותך שאתה מפספס.

יורם תכננתי להגיע ראשון לארוחת הצהרים, ככה שיש מצב שאני

אפילו מקדים.

חרטומן מה אתה עומד, תחזור פנימה.

יורם אני אפספס את הצהרים אם אני חוזר.

חרטומן יש היום ביקור, אני מבקשת מכולם להתנהג בסדר. גם אתה

יורם.

יורם אני תמיד בסדר.

חרטומן תחזור פנימה. צריכים להתנהג ממש בסדר היום. והייתי

מעדיפה שתלבש חולצת כפתורים.

יורם הייתי מעדיף להיות בבית.

חרטומן אתה לא עושה לי בעיות היום. גולדה מאיר מגיעה, איפה

החולצות שלך.

יורם איפה גולדה הייתה בזמן המלחמה?

חרטומן אני רצינית כאן.

יורם גם אני. וגם איציק, מנחם, שאול, נתן –

חרטומן מספיק! התקדמת כל כך יפה. עכשיו תחזור.

21.

חייל מצרי

יורם

אני כזה דפוק.

מרצה

קיימת סברה היפותטית לפיה משערים אסטרופיזיקאים שמשקלו הסגולי של החומר המצוי בחורים שחורים הוא כה גדול שכפית קטנה שלו שוקלת מילוני טונות.

יורם

דפוק, דפוק, דפוק, מי נכנס לבונקר לבד.

מרצה

ניתן לשער שבעתיד נוכל להשתמש בגרגרים זעירים מחורים שחורים כמייצבים לאוניות או לגשרי ענק.

יורם

הייתה לי הרגשה שזה רעיון גרוע. ובכל זאת נכנסתי. דפוק.

מרצה

דמיינו גרגר זעיר נופל מגובה רב על גג של בית, חודר את תקרת הבטון ומתרסק על הרצפה בקול נפץ עז...

יורם

משמאל בחדרון קטן ראיתי אותו.

סתם אדם. עם שפם שחור. ושיער שחור.

מופתע ממש כמוני. אחוז בנשק.

כהרף עין הוא מרים את הנשק. וגם אני.

אני יורה ראשון. אחוז טירוף אני מושך בהדק שוב ושוב. הוא נופל.

מרצה

תארו לכם שגרגר זעיר העשוי מחומר של חור שחור פוער בור ענק ומשקלו העצום שואב אותנו למעמקים כמו כוח כבידה כביר שאי אפשר להתנגד אליו, מושך אותנו -

יורם	מרחוק אני שומע "מי ירה?" מרצה הלאה, הלאה, הלאה.
	אני יוצא החוצה ומקיא. מטה, מטה, מטה...
	אף אחד לא שואל. ואני לא מספר.
	משאיר אותו על רצפת הבונקר מאחורי ורץ.

22.

ללמוד לקרוא

מטפלת	אני רוצה שתהיה לך איזו מטרה.
יורם	איזו?
מטפלת	כיוון שתוכל להתקדם אליו.
יורם	אני מתקדם בסדר גמור.
מטפלת	אתה סטודנט לגיאולוגיה.
יורם	הייתי.
מטפלת	למה אתה אומר הייתי.
יורם	עכשיו אני כאן. (מוציאה ספר) מה זה?
מטפלת	ביקשתי מנגה שתביא לי את אחד הספרים שלך. בוא ננסה.
יורם	אני לא יודע מה לעשות עם זה.
מטפלת	(נותנת לו את הספר) הנה, מה כתוב כאן?
יורם	מם...
מטפלת	נכון.
יורם	תו...
מטפלת	כן.

יורם

חית, תו...

מטפלת

אוקי, יופי ומה זה יוצא?

יורם

... לא יודע.

מטפלת

קדימה מה זה - מם, תו, חת, תו?

יורם

... מם, תו, חת, תו...

מטפלת

תחבר את האותיות.

יורם

אני לא מצליח!

מטפלת

מ-ת-ח-ת.

יורם

(חוזר בשקט) מ-ת-ח-ת.

מטפלת

נכון, תמשיך כאן.

יורם

למד, אלף, דלת, מם, הא.

מטפלת

רגע, אבל מה זה יוצא.

יורם

אני לא יודע.

מטפלת

ל-אדמה. מתחת לאדמה.

נגה

אני מביטה בו מהצד. הוא לא רואה אותי. אני מקשיבה לו

קורא את האותיות. לאט הוא מחבר אות לאות. ואת האותיות

למילים וגם אני לאט מחברת את המילים שמרכיבות משפט

נורא. יוד, וו, ריש, מם סופית. למד, אלף. יוד, וו, דלת, עין.

למד, קוף, ריש, וו, אלף - יורם לא יודע לקרוא.

23.

כח קומנדו בדרך**אדרי**

אמרו זין סגול, בסוף זאת סתם גבעה.

יורם

מת לדעת מי נותן את השמות. (מסתובב להשתין)

איציק

תדליק.

אדרי

כבר ארבע?

איציק

כן, כן, קדימה. שלא נפספס שוב את ההתחלה, אחר כך זה

לא משנה.

רדיו

"...מאז שעות הלילה פועלים כוחות קומנדו ישראלים בעורף

הצבא המצרי ממערב לתעלת סואץ."

אדרי

יורם אתה בא? מדברים על הצליחה.

איציק

סתום אדרי! מנסים לשמוע.

אדרי

קולטים מה זה אומר?

יורם

מה?

אדרי

יגיע כוח קומנדו. אפשר לישון הלילה!

איציק

אדרי, סתום!

אדרי

קצת חדשות טובות, מה קרה, גם זה מזל רע?

איציק

פשוט תסתום.

אדרי

תגיד, מה הבעיה שלך? גם להגיד שיהיה בסדר אי אפשר.

סוף סוף סיוע, תן לשמוח!

איציק

אף אחד לא מגיע.

אדרי

על מה אתה מדבר! עוד מזל רע אחד אני שורף לך את הגבות. הרגע אמרו כוחות קומנדו חצו את התעלה...

איציק

אין שם כוחות קומנדו.

אדרי

אז מה, משקרים ברדיו? תכף תראה 'ממערב לתעלת סואץ', זה עוד רגע פה...

איציק

דיברו עלינו.

אדרי

מה עלינו?

יורם

...אנחנו זה כח הקומנדו שחצה את התעלה.

אדרי

...אנחנו מה...?

איציק

אף אחד לא בא. אנחנו זה מה שיש. היה לך כל כך דחוף להתקדם... תכבה שישאר לאחר כך.

(אדרי מכבה את הרדיו, שקט ואז אדרי מתחיל לצחוק, אחריו יורם, ואז איציק)

אדרי

קומנדו עלק! איציק היה מת.

יורם

פעם ראשונה שאני קומנדו!

איציק

זין סגול הנה אנחנו באים!

24.

מתוך החשכה (ארבל)

יורם

סוויסה האח היחיד שיכול להרים אותי. מניח אותי על כיסא גלגלים ומסיע אותי לקומת הכניסה. הוא לא מספר לי למה. דלת המעלית נפתחת. מאז שנכנסתי הנה לא ירדתי למטה אפילו פעם אחת. לאן הוא לוקח אותי עכשיו? אני מאוד

מקווה שזה לא עוד אחד מהניסיונות של החרטומן (מפקדת המחלקה) לעודד אותי להתקדם. ישאירו אותי למטה ויכריחו אותי לעלות חזרה לבד? יענו אותי עד שאלמד ללכת או לקרוא או לסגור כפתורים. אור היום נשפך מהדלתות הראשיות. המון אנשים. אני בקושי מצליח להבין לאן להסתכל. כמה רעש. אני שומע את סוויסה מאחורי: הנה הם. ילד רץ אלי.

אני מביט בו.

הוא לא מתבלבל מטפס ומתיישב על הברכיים שלי. ביד

הוא מחזיק בובה עטופה.

אני לא אומר אף מילה.

סוויסה מחזיק לי את הכתף חזק ולא מרפה. בחוש נדיר

הוא יודע שאם הוא עוזב אותי עכשיו אני נופל.

נרדמת

25.

יורם. נרדמת.

נגה

מתי?

יורם

עכשיו. באו חברים. ונרדמת. על השולחן.

נגה

הייתי עייף.

יורם

תמיד אתה עייף.

נגה

יורם

אני צריך ללמוד, זה מעייף אותי. אמרתי לך שאני לא רוצה שיבואו.

נגה

אי אפשר לצאת. אי אפשר שיבואו אלינו. מה אני אמורה לעשות?

יורם

לא יודע.

נגה

אנחנו חייבים לפגוש אנשים, אני רוצה לפגוש אנשים, לאכול, לדבר, לשתות. למה אתה כועס כל כך.

יורם

אני לא כועס.

נגה

הם לא אשמים שזה קרה לך.

יורם

לא אמרתי.

נגה

גם אני לא אשמה!... עמי אומר שאנחנו צריכים להפרד.

יורם

מה עמי יודע?

נגה

הוא אומר שאנחנו כבר לא מתאימים. שרואים את זה.

יורם

שעמי לא יתערב.

נגה

ומה אם אני רוצה שהוא יתערב? אני לא יכולה לבד כל הזמן.

יורם

בגלל זה הזמנת אותו?

נגה

זה לא קשור לעמי.

יורם

(מתפרץ) זאת לא אשמתי שאני עייף!

נגה

זאת גם לא אשמתי... גם אני עייפה.

יורם

אני לא כמו שהייתי.

נגה

אני יודעת!

יורם אני לא יודע מה לעשות.

נגה אני גם לא.

26. **מעבר**

(מתוך החושך נדלק מסך וידאו קטן מתוך הוידאו נשמעת נגה)

נגה (רק קול) רגע! רגע! תזהר ...

אדרי איפה הוא? איפה הוא?

איציק תרים! מהר!

נגה (רק קול) חכה אני אעזור לך ...

27. **פציעה**

אדרי הפגז התרסק ממש לידנו.

איציק זה קרה בדיוק כשהתחלתי לחזור לשוחה. רצתי לשם.

אדרי הייתי בטוח שיורם מת. לא הבנתי למה איציק גורר אותו

החוצה ומתחיל חבישה.

איציק כל הצד הימני של הגולגולת היה מרוסק. היה צריך לחבוש

אותו מהר, שהמוח לא יזדהם.

אדרי חלקים ממש נשאר על הקסדה. לא יכולתי לגעת בו.

איציק צעקתי על אדרי שיתאפס. הפכנו אותו.

אדרי הוא נפצע בכל כך הרבה מקומות.

איציק בראש, ביד, בריאות. וכל הזמן הזה הוא לא הפסיק לזוז.

אדרי

כל החול מסביב הפך לבוץ חום והסריח מדם ומתכת שרופה. זה ריח שאני בחיים לא אשכח.

איציק

יצאנו לתאג"ד עם אלונקה ועליה מה שנראה לי כמו חתיכות של יורם. שמעתי אותו מחרחר וידעתי שאנחנו חייבים לרוץ אחרת הוא מת לי.

אדרי

וכל הזמן אני חושב חייבים להגיע זין סגול, חייבים להגיע לזין סגול. חייבים להגיע לזין סגול.

ד"ר אלירז

לא מת אצלי אף פצוע, עד ה 18 באוקטובר. לא הייתי עוצר בכלל לטפל בו, אם הוא לא היה זז ככה. היה ברור שאין לו סיכוי. ובכל זאת הוא לא הפסיק לזוז. כמו מוכה אמוק. בעט ודחף כל מי שרק ניסה לגעת בו. מצאתי וריד והזרקתי לו את האינפוזיה האחרונה שהייתה לי, למרות שידעתי שזאת טעות.

28.

לקחתי טרמפ

נגה

ביציאה מהעיר לקחתי טרמפ. נכנסתי לאוטו הראשון שעצר, התיישבתי בשתיקה והבטתי מהחלון. זה לא האיש התחתנתי איתו. זה לא מגיע לי. אני כל כך עייפה. ליד שער הגיא. פתאום התחלתי לרעוד, הרגשתי שאני לא נושמת. מה קרה לי? לאן אני נוסעת? מה חשבתי לעצמי?

הנהג לא הבין מה קורה, התחלתי לבכות, התחננתי שיחזיר אותי בחזרה. אני לא יודעת מה גרם לו להסכים. אבל הוא

הסתובב והחזיר אותי כל הדרך חזרה הביתה ממש עד הכניסה, בלי לומר מילה. נכנסתי בשקט פנימה. יורם ישב על השטיח. ארבל ישב לידו. שני ילדים בונים יחד מגדל מקוביות.

29.

רב וגיאולוגיה

(יורם על המיטה, הרב לידו. מתוך הזכרון יורם שולף את המידע אשר אבד לו. הרב מאזין לו בעניין)

הרב

מתוך הקיר אתה מוציא אותם?

יורם

לא בדיוק מהקיר.

הרב

אז מאיפה?

יורם

... בין שכבות הגיר.

הרב

בקיר ההר?

יורם

במדרון.

הרב

ואיך תבדיל בין זה לבין סתם אבן.

יורם

זה קורץ לך.

הרב

ומיד אתה יודע מה זה?

יורם

למאובן יש משקל אחר, זה דחוס יותר. כמו נקודה בזמן...

כבד...

הרב

אבן כבדה אם כך.

יורם

לא, לא... מאובן זה... קונכיות. קונכיות מתות שמצטברות

בקרקעית האוקיינוס, קונכיות שמתמלאות בבזל ומצטמקות

ומתאבנות. (מחייך) חשבתי ששכחתי את זה.

הרב

זה יפה. ואיך הן מגיעות למדרונות ההרים.

יורם

יש כוחות... כוחות שדוחפים את שכבות הסלעים... ומרימים את קרקעית האוקיינוס מעל האדמה... כוחות... כוחות טקטוניים.

הרב

ואיך בכלל התחיל הכל?

יורם

טקטונים... זאת מילה שפשוט חזרה אלי משום מקום. רגע אחד היא לא הייתה ואז היא הייתה. השיחות האלה מעירות מתוכי מילים.

הרב

אני שמח. ועכשיו אני שואל, איך הכל התחיל. שהרי בשלב מסוים אתה גם שואל, כל אחד שואל איפה נקודת הראשית של הבריאה, ומי ברא את הכל, יצר את סדרי העולם.

יורם

ההתחלה הזאת אתה מתכון... אני יודע את זה...

הרב

כולנו יודעים.

יורם

לא, זאת אומרת, דרווין... ועוד לפני, מערכת השמש... הרגע של... ה...

הרב

השם. השם יורם. שעלינו להאמין בו ולדבוק בו. השם רחום וחנן ושומר על כולנו.

יורם

רגע, לא אלוהים. אני רציתי לומר –

הרב

כולנו דור של חוטאים, ועד שלא נחזור בתשובה לא יימחל לנו. עלינו להניח תפילין ונתפלל יחד. ולהאמין יורם, עלינו להאמין. בוא הושט לי את היד...

(לפתע העולם משתנה)

יורם

מי אתה?

הרב

מה?

יורם

מה אתה עושה כאן?

הרב

עלינו לבקש מחילה יחד.

יורם

היכן המכתב ששלחתי לנגה, מסרת אותו?

הרב

איזה מכתב?

יורם

אדרי צדק, שדים שחורים שאוספים צוואות. (תוך כדי יוצא

מהמיטה, פושט את מדי בית החולים) אין לי אלוהים. הוא מת באבו

סולטאן! תסתלק!

נגה

יורם איפה אתה?

איציק

חייבים לחזור. מהר.

אדרי

יורם, אתה בא?

מתוך החשכה (אחרי הפציעה)

30.

יורם

אני חוזר לפגוש את ד"ר בן ארֶוֹיָה, נכנס למחלקה. עדיין

צולע אבל יציב יותר משאי פעם הייתי. סיימתי את הלימודים.

בתיק יש לי תעודה שמוכיחה את זה. גם אני ד"ר. אני חוצה

את המסדרון שפעם נראה לי ארוך כל כך. אני לא יודע למה

אני חוזר. להוכיח? להגיד תודה? אני נכנס לחדר, כלום לא

השתנה כאן. הוא מביט בי באדישות. אני יורם אני אומר.
הייתי מטופל שלך. הוא מהנהן. עסוק בדברים אחרים.
אני רוצה לצעוק עליו, זה אני שהייתי מת ועכשיו אני כאן!
במקום זה אני אומר בשקט, נפצתי ביד, ברגל ובראש.
מצד שמאל. פתאום הוא נדרך, מרים אלי מבט נוצץ. הוא
ניגש ונוגע בראשי בסקרנות מציצנית. רואה את פתח
ההחלמה. בוחן את הצלקת. מרוצה מעצמו. בשבילו הייתי
יד ורגל ופצע פתוח בראש בצד שמאל. שנסגר.

להתמצא בדרך/לקראת סיום

31.

(יורם מתלבש בבגדי הצבא/פושט בגדי צבא בזמן שהרופא שואל ומסמן בדף)

ד"ר בן ארויה יכול לכפתר מכנסיים לבד?

לכפתר שרוולים של חולצה?

לשרוך נעלים?

לשבת?

ללכת לבד?

לאכול לבד?

לתת שתן?

לדבר?

להתמצא בדרך?

32.

מעבר

(מתוך החושך נדלק מסך וידאו קטן מתוך הוידאו נשמע רעש גלים, צחוק של נגה)

נגה

(רקקול) יורם אתה בא? (צחוק של ילד) יורם תראה!

33.

חתכי הקרקע

מרצה

אני רוצה שנדמיין פיסת קרקע מתחת לפני האדמה. על מנת לבחון את תווי השטח מתחת לאדמה, עלינו להחדיר צינור ולהוציא דגימה של שכבות האדמה אותן נוכל לנתח. החומר שנוציא יאפשר לנו לקבל מושג על אופי השכבות שנמצאות מתחת לפני השטח, וישאיר אחריו חור.

נגיד כאן, בעומק 20 מטר ניתן למצוא שכבת גיר, ואילו כאן אנחנו יכולים למצוא את שכבת הגיר כבר בעומק 15 מטר. נוכל להסיק שמתחת לפני השטח בין שתי הנקודות האלה האדמה מתרוממת. ככל שיש לנו נקודות רבות יותר, נוכל להסיק בצורה מדויקת יותר את תנועת הקרקע. ככל שנסיר יותר קרקע נדע עליה יותר.

הפרדוקס העומד לפנינו מציע שרק מה שאינו נמצא יותר בקרקע יכול לספר עליה. הנקודות היחידות שאנו יודעים בוודאות איך הן מתנהגות הן נקודות שהסרנו ועכשיו הן רק חורים ריקים.

34.

בבית החולים אחרי המלחמה

יורם

התגלחת?

אדרי

כן

יורם

אה.

אדרי

חתיכת מניאק, חשבתי שאתה מת.

יורם

בסוף לא.

אדרי

איציק חזר בלי רגל.

יורם

אני חזרתי בלי מוח.

אדרי

מזלך שאתה חכם, וגם עם חצי מוח אתה נרשם

לאוניברסיטה.

יורם

מה אתה מסודר ככה?

אדרי

הייתי בהלוויה. כשאתה יוצא מכאן, אתה לוקח אותי לטיול

במדבר יהודה, לראות את המכתש או משהו.

יורם

לא נוסע למדבר יותר. לא רוצה לראות שום חול.

אדרי

אז לא, לאן שתרצה.

יורם

אני מקווה שאני אצליח לעמוד.

35.

התקדמות

ד"ר בן ארויה

זה המטופל הכי טוב שלנו.

שימו לב לשיקום. היכולת ללכת, להפעיל במידה מסוימת

את יד שמאל. החזרת יכולת הדיבור.

הבנה של מושג הזמן, זיהוי וקישור בין מילים, קריאה, כתיבה. זאת הצלחה.

יורם

אני לא מבין כלום כבר כמה זמן,
אבל לאף אחד לא נעים להודות בזה.
חושבים שאני חוזר ללימודים, מגיע אלי יחיאל ללמד אותי
מתמטיקה. מגיעה אלי מישאלי לגזור ולהדביק.
ואפילו לקרוא אני לא מצליח.

נגה

מה זה אומר לא יודע לקרוא.
מה זה אומר?
הוא יודע את האותיות, שיחבר אותן למילים, שיחזור להיות
אותו הדבר. שהכל יתחבר מחדש.
קיבלתי איזה מין יורם מפורק כזה, חתיכות חתיכות, חלקים
חלקים.

חרטומן

מה זה?

יורם

אלף.

חרטומן

וזה?

יורם

אלף, כל השורה זה אלף, אלף, אלף, אני מתאמן בכתיבה
של האותיות.

חרטומן

זה נראה נורא. תראה, זה כמו פירורי נמלים, אני בכלל לא
יכולה להבין מה כתבת כאן, וגם כאן מה כתוב? ולמה אתה
לא ממלא עד קצה הדף.

יורם

כל הצהרים כתבתי את זה.

חרטומן

אתה רוצה מחמאות על כלום? גם לארוחת בוקר לא הגעת.

תן לי להגיד לך משהו.

יורם

יש לי ברירה. חרטומן.

חרטומן

אם אני שומעת אותך מתלונן עוד פעם אחת אני... אני

צנצנת אם אתה לא אחד המטופלים הכי עקשנים שלי,

מספיק לרחם על עצמך. ככה לא כותבים! תתחיל

מההתחלה בבקשה. 3 עמודים של האות א. ובדיוק באמצע

השורה לא לעשות לי טיולים בשורות כמו בפעם הקודמת.

אם צריך אני אמשוך אותך בשערות.

36.

מתוך החשכה (פציעה)

ד"ר אלירז

לא מת אצלי אף פצוע, עד ה 18 באוקטובר. לא הייתי עוצר

בכלל לטפל בו, אם הוא לא היה זז ככה. הזרקתי לו

האינפוזיה האחרונה וקיוויתי. זה היה ההימור של חיי. ועד

היום אני חושב, שרק בגלל זה שווה להיות רופא.

יורם

היה רעש נורא והעולם החשיך ברגע. אני שוקע לתוך חשכה.

אני לא חש כאב. קשה לי לנשום. הגוף צונח לאט לאט לבור

השיכחה. ולרגע – אני מרגיש בוץ בפה. אני ניעור בבעתה.

מרחוק אני שומע "הוא גמור, תעזוב". אני חי, אני חי! אני צועק בלי כח, צועק בלי קול. אין לי אוויר. אני שוקע. רגע לפני שאני עוזב, אני רואה את נגה וארבל בים, הוא צועד בפעם הראשונה. אני מתחיל לבעוט כמו משוגע. שלא יעזבו אותי. אני חי! אני חי! תנו לי יד. אני רוצה לחזור. אני חי!

נגה

אני לא זוכרת למה החלטתי לנסוע להורים של יורם דווקא באותו היום. לא יכולתי להישאר יותר בבית. ארזתי תיק ועליתי על אוטובוס. כבר בכניסה ראיתי שהחניה ריקה. מוזר. הרי התקשרתי להגיד שאני באה. אני מצלצלת בפעמון. אין תשובה. ארבל מתחיל להיות חסר סבלנות. הרבה דברים אפשר להגיד על ההורים של יורם, אבל דבר אחד בטוח, שסדר זה סדר. בין שתיים לארבע נחים צהרים ובארבע יושבים במרפסת ושותים קפה. או אוכלים אבטיח. אני מקיפה את הבית. אין אף אחד. זה בלתי אפשרי. אישה ניגשת אלי, לא שמעת? היא נוזפת. באו אליהם מקצין העיר. אני לא יכולה לנשום, הקטן או הגדול, אני לוחשת. הגדול. היא עונה ואני בורחת משם בריצה.

בעמדת התצפית/בדרך הביתה

37.

יורם

שעת בוקר מוקדמת. משמרת הלילה עוד רגע מסתיימת. אני מת מרעב. עצמתי עיניים אולי לרגע, פתאום אני רואה מולי דרך המשקפת חייל מצרי, הלב שלי דוהר. אני מצמיד את הקת ללחי, עוד רגע אני לוחץ. מסתכל שוב – חייל לבד, בלי קסדה, בלי נשק, אדיש, הולך בכיוון ההפוך. אני נדרך, האצבע כבר רועדת, ואז אני מבין. הוא הולך הפוך. האיש הזה הולך הביתה. המלחמה שלו נגמרה. הוא חוזר לאישה, לילדים. אני חושב על אבא ואמא, על נגה, על ארבל. על הים שבקצה כל החול הזה. ואני מקנא.

האצבע מהססת. אני מסיט את הקנה ימינה. וסוחט את ההדק.

ענן אבק עולה עשרות מטרים לפניו.

הוא מתחיל לרוץ.

נתקל באבן וכמעט נופל, אבל מיד מזדקף ונעלם בריצה לכיוון דרום.

בדרך הביתה.

אני מלווה אותו במבט עד שהוא נעלם.

38.

וידאו

(נשמע רעש גלים. ואז בפעם הראשונה נראה קטע הוידאו, שרק את פס הקול שלו שמענו עד עתה. קו המים בחוף הים נגלה, צחוקה של נגה נשמע מרחוק היא קוראת)

נגה**יורם? אתה בא?**

(צחוק של ילד. קולה של נגה נשמע שוב)

נגה**יורם תראה! הוא הולך. הוא ממש הולך.**

(המצלמה פונה מהים, נגלות כפות רגלים של ילד צועדות על קו החוף, מרחוק נגה נשמעת שוב)

נגה**יורם, אתה בא?**

(המצלמה פונה לאופק הים, צחוק של ילד נשמע בתוך רעש הגלים)

39.

מה עכשיו**נגה**

כבר כמה זמן אנחנו מנסים לעשות משהו בלתי אפשרי.

יורם

מה בלתי אפשרי?

נגה

לחזור. לחזור להתחלה. כמו במוסיקה, כשיש סימן שמסמן

לחזור ולנגן שוב את אותו הדבר. אנחנו עומדים מול סימן

החזור הזה וזה הורס אותנו. כי אנחנו לא יכולים לעשות איתו

כלום. זה תוקע אותנו כי אי אפשר להתקדם ואי אפשר

לחזור. אי אפשר לחזור להתחלה. אין שם כלום, הכל שרוף.

יורם

אז מה כן?

נגה

לא יודעת. מוסיקה אחרת.

יורם

כן. (כותב על דף)

מה זה?	נגה
אלף.	יורם
אלף?	נגה
כן. נתחיל באלף. ואז עוד אות ועוד אות. עד שתהיה שם מילה אחרת. חדשה.	יורם

(ברקע נשמעות בשקט ואז מתגברות הקלטות ביתיות, של משפחה, ילדים. הקיר האחורי מתמלא במסכים זעירים המקרינים קטעי וידאו משפחתיים מהיום.)

סוף

